

DE MATHENESSERHOF DOOR J. HERMAN DE ROOS.

OP den 23en Aug. 1922 overleed te 's-Gravenhage mej. Henrica van Rossem die, bij testamentaire beschikking, aan de Vereeniging tot verbetering van armenzorg, alhier, een belangrijk bedrag legateerde om – zooals de bewoordingen van de beschikking luiden – „er doelmatige woningen van te bouwen waarvan de huur matig is”.

Na eenige aarzeling, omdat het bouwen en exploiteeren van woningen tot dusverre niet tot de bemoeiingen van Armenzorg had behoord, begreep men toch, dat hier een mooie taak viel te vervullen en aanvaardde men het legaat.

Een commissie werd gevormd om te bestudeeren, hoe men het geld het nuttigst zou kunnen aanwenden en hoe een en ander verder geregeld zou moeten worden. Deze commissie wendde zich tot het architectenbureau De Roos & Overeijnder alhier en in onderling overleg werd vastgesteld, dat het best aan de bedoelingen van de erflaatster zou zijn voldaan, indien woningen werden gesticht voor zoogenaamde „onvolkomen” gezinnen; b.v. alléén achtergebleven moeder of vader met dochter, twee zusters, alleen wonende, oudere, vrouwen, enz. In de huisvesting van dergelijke gezinnen is over 't algemeen slecht voorzien; zij hebben behoefte aan kleine, gemakkelijk te bewonen, vrije, beknopte woningen; zonder overtollige ruimte, zonder te stoffeeren en schoon te houden trappen, portalen en gangen.

Een woonkamer, een keukentje en één – hoogstens twee – slaapkamertjes met de noodige bergruimte, een en ander van bescheiden afmetingen, is alles wat zij noodig hebben. Door beknoptheid zijn de woningen gemakkelijk te verwarmen, schoon te houden en te bewonen. Gemeenschappelijke portalen zijn niet aan te bevelen; de vrijheid van de bewoners gaat dan te veel verloren.

Galerijbouw, waartoe ten slotte besloten werd, geeft een gunstige combinatie van vrijheid in iedere woning en toch gemakkelijke communicatie voor 't geval in een der woningen hulp noodig is.

Een hoofdingang van behoorlijke afmeting, zoodat des-
XLVIII